

Eustonmanifestet

För en förnyelse av progressiv politik

A. Inledning

Vi är demokrater och progressiva. Vi lägger här fram ett förslag till en ny politisk linje. Många av oss kommer från vänstern, men de principer vi för fram utesluter ingen. Vi sträcker oss snarare bortom den socialistiska vänstern mot egalitära liberaler och andra av otvetydigt demokratisk engagemang. Den omstrukturering inom det progressiva åsiktsfältet som vi strävar efter, innebär att dra en gräns mellan de vänsterkrafter som är lojala mot sina ursprungliga värderingar och de strömningar som på sista tiden har visat sig alltför flexibla när det gäller dessa värden. Detta innebär att vi vill göra gemensam sak med äkta demokrater, vare sig dessa är socialister eller inte.

Detta initiativ har sina rötter hos och har funnit sin krets genom Internet, särskilt då i ”blogosfären”. Det är dock vår uppfattning att denna krets är underrepresenterad på andra platster – i mycket av media och andra moderna politiska fora.

Den breda principförklaring som följer är en avsiktsförklaring. Den inviger en ny hemsida, som kommer att tjänstgöra som resurs för den åsiktsströmning den hoppas förmedla och även för de grundande bloggar och andra hemsidor som står bakom detta upprop för en ny progressiv omgruppering.

B. Principförklaring

1. För demokrati

Vi bekänner oss till demokratiska normer, tillvägagångssätt och strukturer – åsikts- och mötesfrihet, fria val, särskiljande av lagstiftande, verkställande och rättsliga instanser samt särskiljande av stat och religion. Vi värdesätter traditionerna, institutionerna och det arv av ett gott styresleskick som finns hos de länder där liberala, pluralistiska demokratier har slagit rot.

2. Inga ursäkter för tyranni

Vi vägrar att göra ursäkter för eller med överseende ”förstå” de reaktionära regimer och rörelser för vilka demokrati är en hatad fiende – regimer som förtrycker sina egna befolkningar och rörelser som strävar efter att göra detta. Vi drar en skarp gräns mellan oss själva och de röster inom den liberala vänstern som idag snabbt erbjuder en ursäktande förklaring till sådana politiska krafter.

3. Mänskliga rättigheter för alla

Vi anser de fundamentala mänskliga rättigheterna fastställda i den Universella deklARATIONEN vara just universella och bindande för alla stater och politiska rörelser, helt enkelt för alla. Kränkningar av dessa rättigheter ska fördömas på samma sätt oavsett vem som är ansvarig och oavsett det kulturella sammanhanget. Vi tar avstånd ifrån de dubbla måttstockar som så många med självutnämnda progressiva åsikter idag använder sig av och som anser att mindre (dock alltför verkliga) kränkningar av mänskliga rättigheter på hemmaplan eller som är vissa misshagliga regeringars ansvar är mer beklagansvärda än andra överträdelser som är avsevärt mycket värre. Vi tar också avstånd från den kulturellrelativistiska hållning enligt vilken dessa grundläggande mänskliga rättigheter inte anses passande för vissa nationer eller folk.

4. Jämlikhet

Vi omfattar en generell egalitär politik. Vi strävar mot utveckling i relationerna mellan könen (tills fullvärdig jämlikhet är uppnådd), mellan olika etniska samfund, mellan de med olika religiösa bindningar såväl som de som inte har några samt mellan människor med olika sexuell läggning – men även mot en bredare generell social och ekonomisk jämlikhet. Frågan om den bästa ekonomiska formen för denna generella jämlikhet lämnas öppen, eftersom vi skiljer oss sinsemellan på denna punkt. Men vi stödjer arbetande människors intressen överallt och också deras rätt att organisera sig för att försvara dessa intressen. Demokratiska fackföreningar utgör grundstommen i organiseringen av försvaret för arbetarnas intressen och är en av de viktigaste drivkrafterna för mänskliga rättigheter, demokratispridning och egalitär internationalism. Arbetsrättigheter är mänskliga rättigheter. Det universella antagandet av den internationella arbetsorganisationens konventioner – som idag rutinmässigt ignoreras av regeringar över hela världen – prioriteras av oss. Vi är hängivna försvaret av barns rättigheter och när det gäller att skydda människor från sexuellt slaveri och all form av institutionaliserat utnyttjande.

5. Utveckling för frihet

Vi står för en global ekonomisk utveckling-som-frihet och är motståndare till ett strukturellt ekonomiskt förtryck och ekologisk förstörelse. Den pågående utvidningen av globala marknader och frihandel får inte tillåtas att endast tjäna det begränsade intresset hos en liten elit bland storföretagen i i-länderna och deras dotterbolag i utvecklingsländer. Fördelarna med storskalig utveckling genom utvidningen av global handel borde distribueras så brett som möjligt för att kunna tjäna de sociala och ekonomiska intressena hos arbetare, bönder och konsumenter i alla länder. Globalisering måste betyda global social integration och engagemang för social rättvisa. Vi stödjer radikala reformer av de stora globala organisationerna för ekonomisk styrning (Världshandelsorganisationen, Internationella valutafonden, Världsbanken) för att kunna uppnå dessa målsättningar och vi stödjer rättvis handel, mer bistånd, skuldavskrivning och

kampanjen Make Poverty History ("Utrota fattigdomen", ö. a.). Utvecklingen kan medföra högre levnadsålder och större möjligheter att kunna uppskatta livet samt att lätta på arbetsbördan och korta arbetstiden. Den kan medföra frihet åt ungdomar, möjligheter till utforskande för dem i medelåldern och trygghet för gamla. Den breddar horisonten, ökar möjligheterna att kunna resa och hjälper till att göra främlingar till vänner. Global utveckling måste ske på ett sätt som möjliggör en ekologiskt hållbar tillväxt.

6. *Mot anti-amerikanism*

Vi motsätter oss förbehållslöst den anti-amerikanism som idag infekterat så mycket av den liberala vänsterns (och en del konservativt) tänkande. Detta handlar inte om att se det amerikanska samhället som ett föredöme. Vi är medvetna om dess problem och brister. Men dessa delas till viss del av alla länder. USA är en storartad nation. Det är ursprunget till en stark demokrati med en ädel tradition bakom sig och varaktiga konstitutionella och sociala framgångar gjorda i sitt namn. Dess folk har producerat en livfull kultur som utgör en källa till glädje och avund för miljoner människor. Att amerikansk utrikespolitik ofta har motsatt sig progressiva rörelser och regeringar samt stött bakåtsträvande och auktoritära sådana, rättfärdigar inte generaliserande fördomar gentemot vare sig landet som sådant eller dess folk

7. *För en tvåstatslösning*

Vi erkänner såväl det israeliska som det palestinska folkets rätt till självbestämmande inom ramen för en tvåstatslösning. Ingen rimlig lösning på Israel-Palestina-konflikten kan underordna eller eliminera de legitima rättigheterna och intressena hos endast den ena parten i denna dispyt.

8. *Mot rasism*

Antirasism är för vänsterliberaler och vänstern något självklart. Vi motsätter oss varje form av rasistiska fördomar och beteenden: extremhögerens rasism mot

invandrare; inter-etnisk rasism; rasism riktad mot människor från muslimska länder och de med ursprung därifrån, speciellt när Kriget mot terrorismen används som svepskäl. Den återkomst vi idag ser när det gäller en annan mycket gammal form av rasism, antisemitismen, har ännu inte erkänts inom vänstern och vänsterliberala kretsar. Somliga exploaterar de legitima missförhållanden som existerar hos det palestinska folket under ockupation av Israel och döljer fördomar mot det judiska folket bakom begreppet ”antisemitism”. Det säger sig självt att vi motsätter oss även denna typ av rasism.

9. *Enade mot terrorismen*

Vi motsätter oss alla former av terrorism. Medvetet riktade attacker mot civila är ett brott under internationell rätt och alla erkända krigsregler. Man kan aldrig rättfärdiga dessa med argumentet att de utförs för vad som anses vara ett gott ändamål. Terrorism inspirerad av islamistisk ideologi är idag omfattande. Den hotar demokratiska värden och människors liv och frihet i många länder. Detta rättfärdigar inte fördomar gentemot muslimer, vilka är dess främsta offer och bland vilka man kan hitta några av dess mest modiga motståndare. Men precis som med all terrorism är denna ett hot som måste bekämpas och inte ursäktas.

10. *En ny internationalism*

Vi står för en internationalistisk politik och en reformering av internationell rätt – i den globala demokratiseringens och den globala utvecklingens intressen. Humanitär intervention, när den är nödvändig, handlar inte om att åsidosätta suveräniteten, utan om att placera denna på ett riktigt sätt inom ramen för ”det vanliga livet” för alla människor. Om en stat erbjuder ett minimibeskydd av detta ”vanliga liv” för dess befolkning (om den inte torterar, mördar eller slaktar sina egna civila och tillgodoser deras mest grundläggande livsvillkor), så ska dess suveränitet respekteras. Men om staten själv kränker detta vanliga liv på ett motbjudande sätt, så ska dess anspråk på suveränitet anses förverkad, vilket medför en plikt för det internationella samfundet att ingripa och komma till

undsättning. När gränsen för omänsklighet har överskridits finns en ”skyldighet att skydda”.

11. Kritisk öppenhet

Vi tar lärdom av vänsterns katastrofala historik när det gäller att försvara stalinismens och maoismens brott, men även mer närliggande exempel i samma anda (vissa reaktioner till brotten 11 september, ursäktande av självmordsterrorism, de skamliga allianser med intoleranta teokrater som på sista tiden ingåtts inom ”anti-krigs”-rörelsen). Vi motsätter oss bilden av att det inte finns något motstånd inom vänstern. Vi motsätter oss likaledes föreställningen om att det inte går att vara öppen inför idéer och individer som står till höger om oss. Vänsteranhängare som gör gemensam sak med eller ursäktar antidemokratiska krafter borde kritiseras i klara och rättframma ordalag. Omvänt är vi uppmärksamma på liberala och konservativa röster och idéer om de bidrar till att stärka demokratiska normer och metoder samt kampen för mänskligt framåtskridande.

12. Historisk sanning

Då vi återknyter till de ursprungliga humanistiska impulserna hos rörelsen för mänskligt framåtskridande, betonar vi plikten som äkta demokrater måste ha inför den historiska sanningen. Inte bara fascister, förnekare av Förintelsen och dess likar har försökt förmörka det historiska arkivet. En av vänsterns tragedier är att dess eget rykte komprometterades enormt av den internationella kommunistiska rörelsen och somliga har ännu inte lärt sig denna läxa. Politisk ärlighet och rättframhet är våra främsta förpliktelser.

13. Tankefrihet

Vi upprätthåller den traditionellt liberala tankefriheten. Det är viktigare än någonsin att bekräfta att, förutom de sedvanliga restriktionerna när det gäller förtal, ärekränkning och uppvigling, så måste folk vara fria att kritisera idéer –

till och med hela tankesystem – till vilka andra bekänner sig. Detta inkluderar friheten att kritisera religion: specifika religioner och religion i allmänhet. Att respektera andra innebär inte att man håller tyst angående åsikter som kan anses vara bristfälliga.

14. *Öppna källor*

Som ett led i det fria tankeutbytet och för att uppmuntra till förenad intellektuell strävan, stödjer vi den öppna utvecklingen inom mjukvara och andra kreativa verk och motsätter oss patent på gener, algoritmer och vetenskapliga fakta. Vi motsätter oss retrospektiv lagstiftning när det gäller intellektuell egendom som ligger i storföretagens upphovsrättsliga och ekonomiska intressen. Modellen med öppna källor är kollektiv och tävlingsinriktad, kollaborativ och meritokratisk. Det handlar inte om något teoretiskt ideal, utan en beprövad verklighet som har skapat gemensamt gods vars kraftfullhet och gedigenhet har bevisats över årtionden. De bästa kollegiala idealen inom det vetenskapliga forskningssamfundet som gav upphov till samarbete genom öppna källor har tjänat det mänskliga fortskridandet i århundraden.

15. *Ett värdefullt arv*

Vi tar avstånd ifrån rädslan för det moderna, rädslan för frihet, irrationalism, kvinnors underkastelse och vi återknyter till idéerna som verkade som inspiration åt de demokratiska revolutionernas storslagna paroller på sjuttonhundratalet: frihet, jämlikhet och solidaritet; mänskliga rättigheter; strävan efter lycka. Dessa inspirerande idéer gjordes till vårt gemensamma arv genom de socialdemokratiska, egalitära, feministiska och antikoloniala omvandlingarna under artonhundra- och nittonhundratalet – genom strävan efter social rättvisa, välfärd, broderskapet och systerskapet mellan alla män och kvinnor. Ingen skulle lämnas utanför, ingen lämnas kvar. Vi är dessa värderingars partisaner. Men vi är inga fanatiker, eftersom vi även omfattar värden såsom ifrågasättande, öppen dialog och kreativt tvivel, försiktighet i bedömningar och en känsla för de

motsättningar som finns i världen. Vi står i opposition till alla anspråk på en total
– odiskutabel eller orubblig – sanning.

C. Fördjupning

Vi försvarar liberala och pluralistiska demokratier mot alla som tar lätt på skillnaderna mellan dessa och totalitära eller andra tyranniska regimer. Men dessa demokratier har sina egna brister och tillkortakommanden. Kampen för vidare utveckling av mer demokratiska institutioner och metoder, för ett vidare bemäktigande av dem utan möjlighet att påverka, de utan en röst eller de med små politiska resurser, är en del av vänsterns ständiga agenda.

De sociala och ekonomiska grundvalar ur vilka de liberala demokratierna har utvecklats är märkta av en djup ojämlikhet när det gäller välstånd och inkomst samt oförtjänta privilegiers fortlevnad. Global ojämlikhet är en skandal för människans moraliska samvete. Miljoner människor lever i fruktansvärd fattigdom. Vecka efter vecka dör tiotusentals människor – speciellt barn – av sjukdomar som går att förebygga. Ojämlikhet i välstånd, både mellan individer och mellan länder, fördelar livsmöjligheterna på ett godtyckligt sätt.

Dessa saker utgör en stående anklagelse mot det internationella samfundet. Vi inom vänstern kämpar för rättvisa och ett anständigt liv för alla, helt i linje med våra egna traditioner. Dessa traditioner medför på samma sätt att vi även måste bekämpa de mäktiga totalitära och tyranniska krafter som återigen är på marsch. Båda dessa slag måste utkämpas på en och samma gång. Det ena får inte offras på bekostnad av det andra.

Vi förkastar det sätt att tänka som förklarar händelserna den 11 september 2001 med att Amerika förtjänade dessa eller att de är "förståeliga" med hänvisning till något legitimt missnöje som ett resultat av amerikansk utrikespolitik. Det som skedde den dagen var ett massmord sprunget ur motbjudande fundamentalistiska värderingar som inte kan rättfärdigas på något som helst sätt. Det finns inga undanflykter som kan skyla detta faktum.

Grundarna av detta principyttrande intog olika positioner när det gällde den militära interventionen i Irak, både för och emot. Vi anser att det var möjligt att inta olika ståndpunkter vad gäller rättfärdigandet av interventionen, sättet som den utfördes på, planeringen (eller bristen av planering) av efterspelet och utsikterna för ett lyckat införande av demokratiska reformer. Däremot är vi enade i vår syn på den reaktionära, semi-fascistiska och blodtörstiga baathregimen i Irak och vi anser att störtandet av denna utgjorde en befrielse för det irakiska folket. Vi är också enade i åsikten om att det viktiga för äkta vänsterliberaler och vänsteranhängare sedan denna dag borde ha varit kampen för att tillsätta ett demokratiskt styrelseskick i Irak, att återuppbygga landets infrastruktur samt att efter årtionden av brutalt förtryck skapa ett liv för irakierna som de flesta som bor i demokratiska länder tar för givet – istället för att ständigt dissikera argumenten kring interventionen.

Detta står i opposition till inte bara de vänsteranhängare som aktivt har talat till stöd för de jihadistgång och baathiska mördare som utgör det så kallade irakiska motståndet, utan också till andra som lyckas hitta ett sätt att placera sig mellan dessa krafter och de personer i landet som försöker blåsa liv i demokratin. Vi motsätter oss också tendensen att med läpparnas bekännelse stödja detta ändamål, medan man samtidigt spenderar merparten av sin energi till att kritisera politiska motståndare på hemmaplan (som hålls ansvariga för allehanda svårigheter i Irak) men intar en taktfull tystnad eller nästintill tystnad när det gäller de osmakliga krafterna som utgör de irakiska ”rebellerna”. Många motståndare till irakiskt regimskifte inom vänstern har varit oförmögna att förstå de överväganden som bidrog till att andra inom vänstern stödde ett sådant. Detta alltmedan man utdelar bannlysningar och exkommuniceringar, för att på sista tiden kräva ursäkter eller botgöring, samtidigt som man förråder de demokratiska värderingar man säger sig stå för.

Vandalism riktad mot synagogor och judiska kyrkogårdar samt attacker riktade mot judar ökar i Europa. ”Antisionism” har nu utvecklats till en punkt där

förmenta vänsterorganisationer villigt och öppet fraterniserar med antisemitiska talare och bildar allianser med antisemitiska grupperingar. Bland bildade och inflytelserika människor finns de som ogenerat hävdar att irakkriget utkämpas till förmån för judiska intressen eller gör andra ”artiga” och subtila antydningar med syfte att skada judiskt inflytande i internationell eller nationell politik. Dessa anmärkningar är av en sådan art att de i mer än femtio år efter Förintelsen inte skulle ha kunnat yttras av någon utan att de offentligen skulle ha skämt ut sig. Vi är motståndare till alla varianter av denna trångsynthet.

Kränkningarna av grundläggande mänskliga rättigheter i Abu Ghraib, på Guantanamo och tillämpandet av ”rendition” (CIA:s praxis att förflytta fångar mellan olika länder utan att de tillåts varken åtal eller rättegång. Ö. a.) måste grundligt fördömas för vad de är: en frångång av universella principer för vilkas grundande de demokratiska länderna själva, och speciellt USA, kan ta åt sig större delen av den historiska äran. Men vi förkastar de dubbla måttstockar med vilka alltför många inom vänstern idag anser de värsta kränkningarna av mänskliga rättigheter vara dem som begås av demokratier, medan man antingen är tyst eller tystlåten när det gäller kränkningar som överskrider dessa flera gånger om. Denna tendens har nu nått en punkt där representanter för Amnesty International, en organisation som hyser enorm global respekt på grund av sitt ovärderliga arbete under flera årtionden, gör groteska offentliga jämförelser mellan Guantanamo och Gulag. De hävdar att de lagligt förankrade åtgärder som vidtagits av USA och andra liberala demokratier i Kriget mot terrorismen utgör en större attack på mänskliga rättigheter än någonting annat vi har sett under de senaste 50 åren *och* försvaras dessutom av vissa vänsteranhängare och vänsterliberaler när de gör detta.

D. Avslutning

Det är av största vikt för den progressiva politikens framtid att människor med en vänsterliberal, egalitär och internationalistisk åskådning talar klarspråk. Vi måste definiera oss själva gentemot dem för vilka hela den progressiva demokratiska agendan har underordnats en omfattande simplistisk "anti-imperialism" och/eller fientlighet till den nuvarande amerikanska administrationen. De principer och målsättningar som utgör denna agenda – demokratiska värderingar, mänskliga rättigheter, den fortsatta kampen mot oberättigade privilegier och oberättigad makt, solidaritet med de folk som kämpar mot tyranni och förtryck – är det som mest varaktigt definierar konturerna av den enda vänster värd att tillhöra.